

נזיר לב

עניין: היכל י"י היכל י"י היכל י"י

מהרש"א

גמ' זה מקדש ראשון ומקדש שני בו. מפרש"י נראה לפי הדרש יהיה היכל ה' הראשון לשון שבעה וכמ"ש פ' עשרה יחסין היכלא זידינו והשנים זה מקדש ראשון ומקדש שני אבל אם כן חרבן מקדש שני לא משמעני מיניה אבל צערוך פירש וז"ל היכל וגו' זה מקדש ראשון ומקדש שני ומקדש שלישי ש"מ תרי חרוב והשלישי יעמוד עד עולם עכ"ל ותלמודא דלא נקט אלא מקדש ראשון ומקדש שני היינו שיחרבו ולא נקט מקדש השלישי שיעמוד לעולם וק"ל:

רמח"ל – משכני עליון, הקדמה

החטאים, הנה הבית הראשון שנתקן בתקונים הראשונים חרב. ואז אותו הבנין לא עמד עוד למעלה, רק ברגע אחד עבר ונבנה בצורה אחרת, היא הצורה והיא התכנית שעתיד להיות. ונמצאו, שני הבנינים, זה נכנס חוה יוצא ואין ביניהם כמלוא נימא. והבנין הזה לא נגלה למטה, כי רק לעתיד יגלה. אך למעלה, מהיום ההוא והלאה כן היה, וכן הוא. ועל כן ראה אותו יחזקאל, שכבר בנוי ועומד היה, וישראל לולי זכו במעשיהם, היתה ראויה להיות גאולת עזרא כגאולת מצרים, וביאתם כביאת יהושע.¹⁴ ואז היו בונים את הבית בתבנית הזה אשר ראה יחזקאל, והיו שתי המקדשים שלמעלה ושלמטה מכוונים זה לזה.

הבדלי דרגת השראת השכינה בבית ראשון ושני

וכאשר לא הטיבו דרכיהם, היתה הגאולה בחשאי, ולא עצרו כח לעשות כבית ההוא. ואז עשו אותו על פי הנביאים שביניהם, קצת דומה אל הראשון, וקצת דומה אל האחרון,¹⁵ שכבר נתחדש למעלה; אפס קצהו לקחו וכולו לא לקחו, כי לא היתה השעה הראויה לכך. ונמצא, שבזמן שלמה היו שני הבתים – העליון והתחתון מכוונים;¹⁶ על כן מצאה השכינה בו מנוח ושרתה בו. אבל השני, שלא היו דומים זה לזה,¹⁷ לא שרתה בו שכינה.

מרומי שדה

שם בגמ'. אמר רב יוסף אי כואי התם כו"א להון הכתיב יוכל כי יוכל כי יוכל כי המה. ומפרש בגמ' הא דכתיב צירמיי. היטיבו דרכיכם ומעלליכם ואשכנח אתכם צמקוס הזכר אל חצונו לכם אל דברי השקר לאמר יוכל כי יוכל כי וגו', פי' שמקובל היה להם שיהרצו ציבמ"ק ראשון וגם השני, ואין נפ"מ צבענה מעשיכם, וע"ז השיב הנביא שמוכל מקום תלוי צמעשיכם ואם ייטיבו דרכיכם ישכנו לצמח, וקצלה זו היה כמו כל ענין ידיעה וצחורה. וע"ז כתיב צפי נצבים הנסתרות לבי חלקינו והנגלות לנו ולצנינו לעשות וגו', ופי' מפני שכחוש שם דחטא של עבוד"ז גרם גלות וחרון אף, ואי לא חטאו לא גלו, ויחיה קשה הלא דורו של מנשה וכן של אחז עבדו עבוד"ז הרצב ולא גלו, וצדורו של דקיהי לא הרעו כ"כ וצ"ז גלו, וע"כ דסבב אחרת היה צדור שכך וכך שנים היה לו להצמח"ק לעמוד וכשצבא בעת נחרב, ואין נפ"מ אם עבדו עבוד"ז אי לא. וע"ז אמר הכתוב דכל הקושייה האלו המה הנסתרות שכי חלקינו מפני מה לא גלו אז, ואנו אין לנו אלא לראות מוסר ולעשות כאשר צוה ה', ואלו לא חטאו כלל דימי לדקיהו ודאי לא נחרב ציבמ"ק אפי' שצב קצו בלא זה, אמנם כשחטאו ג"כ וגם צב קץ עמידת הציבמ"ק נחרב, משא"כ דימי אחז ומנשה עוד לא צב קצו. וה"ל היו מקובלים ג"כ ששלשה היכלות המה. וכיון שהגיע עתו עומד נחרב יחרב, וברי ידעו וראו שאין הדור זכאי כ"כ להעביר גזירת השעה:

